

[Kofod-Svendsen]

der står bag det forlig, hvor det udtrykkeligt fastslås, at der i folketingsåret 1986-87 skal ske en revision af loven. Det skal ske på baggrund af et erfarings- og vurderingsmateriale. Altså: man går i gang med noget nyt her, som skal evalueres, og så må man se, under hvilke betingelser loven skal fortsætte. Det er noget, alle fem partier står bag ved, og jeg er personlig meget glad for, at denne evaluering muligheden foreligger.

Det afgørende må nu være, at vi kommer i gang, at vi bruger de positive muligheder, der er, for at konvertere arbejdsledighed, sådan at man kommer i beskæftigelse ved at komme i gang med uddannelse. Det er udfordringen, det er muligheden. Det synes jeg vi skal gå i gang med.

Jeg synes også, vi skylder de arbejdsledige, at vi positivt udnytter muligheden fremfor stadig at finde, hvilke problemer der måtte kunne opstå eller ikke kunne opstå. Man kan blive så pessimistisk, at man slet ikke får noget positivt ud af det. Derfor vil jeg opfordre til, at alle satser på denne mulighed, som nu foreligger.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Når jeg kommer herop, er det, fordi jeg synes, jeg skylder fru Lilli Gyldenkilde et svar, selv om andre af ordførerne har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt der er nogle, der kan komme på forlængede dagpenge før i 1988.

Vi har tilrettelagt ordningen således, at der skulle være uddannelsespladser nok, således at folk ikke på grund af en manglende uddannelsesplads skulle blive omfattet af lovforslag nr. L 110 om forlænget dagpengereget før januar 1988. Det vil være den helt dominerende hovedregel, og inden det tidspunkt vil så lovforslag nr. L 109 og L 110 have været til revision i folketinget.

Men så er der den diskussion, der har været på foranledning af et svar, jeg har givet til folketingets arbejdsmarkedsudvalg. Jeg skal prøve på at forklare, hvad det drejer sig om.

Lad os se på, hvordan reglerne er i dag. Hvis en person er på et arbejdstilbud og arbejdstilbuddet bliver afbrudt, har den langtidsledige under visse betingelser krav på at få forlænget sit arbejdstilbud, nemlig hvis perioden har været afbrudt af vejrliget, mid-

lertidige afskedigelser, søgne-helligdage, der ikke tæller som arbejde, overenskomstmæssige arbejdsstandsninger, sygdom og fravær på barnets første sygedag, hvor der er overenskomstmæssig ret hertil, lægedokumenteret sammenhængende sygdom i 4 uger eller mere, barselorlov, tvungen ferie samt afbrydelse uden løn, der er aftalt mellem den ansatte og arbejdsgiveren og godkendt af AF. Det vil så sige, at hvis man forlænger de gældende regler, kan det være, at personen når op på de berømte 1.040 timer. Hvis personen ikke gør det efter gældende regler, vil der ske det, at vedkommende kører ud i 2½ års perioden på dagpengeregetten, og det kan meget vel være sådan, at arbejdstilbuddet ligger i slutningen af dagpengeperioden, så dagpengeperioden udløber, når arbejdstilbuddet bliver afbrudt. Så vil vedkommende efter de gældende regler i dag komme på bistandshjælp.

Hvis vi så ser på det foreliggende forslag, hvad vil der så ske en person, der kommer i en lignende situation, og som får afbrudt sit arbejdstilbud? Nu vil arbejdstilbuddet præcis efter de regler, jeg har skitseret her, kunne forlænges med disse begrundelser. Og hvis man så stadig væk ikke når op på de 1.040 timer, hvad sker der så? Ja, så sker der det, at man kører 2½ år igennem på de almindelige dagpenge, og i stedet for at gå på bistandshjælp kommer man på de forlængede dagpenge, altså man bliver i dagpengesystemet, så i forhold til de gældende regler for denne gruppe af personer er det, mener jeg, en fordel, fordi man bliver i dagpengesystemet og ikke kommer på bistandshjælp. Men det kan så også bruges som et eksempel i debatten på, at man alligevel kan komme på forlængede dagpenge i juli 1988; det er sådan set bare en bedre ordning end den, der er gældende i dag.

Og så til spørgsmålet om, hvorvidt nu en kommune ikke ville være interesseret i, at folk skulle have forlænget arbejdstilbudsperioden. Det tror jeg ikke er rigtigt, for hvis kommunen skulle tænke økonomisk, ville kommunen jo under alle omstændigheder have en interesse i, at personen kom på dagpenge og ikke på bistandshjælp, og dermed også en interesse i at forlænge perioden, så vedkommende havde en chance for at komme op på 1.040 timer. For hvis vedkommende kommer ned på de lave satser, så kan man jo komme i den situation, at man fra